

Dialoog werkt !

Hoe samenleven in wijken met mensen van allerlei kleur, taal en levensbeschouwing? Armoede komt voor bij alle groepen en soms dreigen de problemen mensen tegen elkaar op te zetten. Elkaar proberen te begrijpen door dialoog helpt echt, ontdekten we in de Volksuniversiteit van de Vierde Wereld.

Een gemeenteraadsvergadering waarin mensen die in armoede leven rechtstreeks in dialoog treden met beleidsmakers en politici? Het kan en het werkt: in de werkgroep 'Brugge Dialoogstad' werken mensen in armoede en het lokaal bestuur nu samen. Een jarenlange dialoog van medestandersgroep ATD Vierde Wereld Brugge met alle mogelijke partners ging eraan vooraf.

Creatief zijn of kunst maken is in dialoog treden met jezelf, je diepere, onbekende kanten opzoeken en deze

Tekening : Steven Gryspeerd

gestalte geven. Het werk dat ontstaat kan later in dialoog treden met anderen. Of het nu gaat om schilderen, beeldhouwen, theater, muziek of poëzie: creatief kunnen zijn is van levensbelang en een belangrijk wapen in de strijd tegen armoede. Dat leert jarenlange ervaring in het cultureel huis van ATD Vierde Wereld in Brussel.

Een echte dialoog, in welke vorm dan ook, vergt altijd veel. Werkelijk (willen) luisteren en heel veel geduld zijn basisvoorwaarden. Maar, zoals een Afrikaans spreekwoord zegt: Alleen ga je sneller, maar samen kom je verder.

De redactie

Hoe de stad Brugge op weg gaat met mensen in armoede

Nog voor het Europees jaar van de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting in 2010 van start ging, rees bij de medestandersgroep ATD Vierde Wereld Brugge de vraag: "Wat kan dit jaar betekenen voor de mensen in Brugge?" Meer nog: "Hoe kunnen mensen die in armoede leven, en hun medestanders, de dialoog aangaan met het beleid? Hoe kunnen mensen van het bestuur met ons een gesprek voeren over de bestrijding van de armoede?" Want ATD Vierde Wereld in Brugge was en is ervan overtuigd dat ook beleids- mensen medestanders kunnen en willen worden in een gezamenlijk streven naar een stad zonder armoede.

Een speciale gemeenteraad

ATD Vierde Wereld vroeg een speciale gemeenteraad waar het uitsluitend over armoedebestrijding zou gaan. Dat voorstel werd door de verschillende armoedeorganisaties in Brugge enthousiast onthaald en mondde uiteindelijk op 1 december 2010 uit in 'Brugge Dialoogstad'. Rond verschillende dialoogtafels werden thema's aangekaart als huisvesting, opvoeding, cultuur, gezondheid, werk. Voor het eerst was er sprake van een echte dialoog tussen beleidsmakers en mensen in armoede. Er werd gesproken maar vooral ook geluisterd. Het werd een dialoog die mensen deed groeien.

De werkgroep 'Brugge Dialoogstad' zag het levenslicht en is nu een samenwerkingsverband

tussen mensen in armoede, hun verschillende organisaties en medewerkers van het lokaal bestuur. Binnen dit overleg is de stem van de mensen zelf van essentieel belang. Zo heeft het lokaal bestuur nu een duidelijk aanspreekpunt om inhoud te geven aan het armoedebeleid in Brugge. De medestandersgroep probeert in de werkgroep de brug te zijn tussen de verschillende verenigingen.

Dialoog werkt!

Ook in 2011 was de werkgroep heel actief. Zo werd een kansarmoedekaart van Brugge gemaakt en verspreid op plaatsen die gemakkelijk toegankelijk zijn (dokterspraktijken, apothe-

in 2012 echt in de programma's kan komen en hopelijk na de verkiezingen in de beleidsnota's. Een jaar na de dialoogtafels werd in december 2011 de nieuwe brochure 'Dialoog werkt!' gepresenteerd in het stadhuis, samengesteld door de werkgroep 'Brugge Dialoogstad' als verdere verdieping en uitbreiding van de dialoogtafels. Een mooie en informatieve brochure over armoede, die zeker bruikbaar is om het thema armoede in alle groepen van de samenleving in een duidelijk en hoopvol perspectief te plaatsen. Ook in de toekomst hopen we in Brugge om de dialoog rond armoede levendig en concreet te houden.

Jo Dhaenens

ken, dienstencentra...). Op deze kaart kunnen hulpverleners en mensen in armoede adressen vinden van verenigingen waar ze terecht kunnen. Ook werden alle politieke partijen in Brugge bezocht met het verslag van de dialoogtafels en met de vraag hoe het thema armoede naar aanleiding van de verkiezingen

Een uitgebreidere versie van dit artikel staat op onze website www.atd-vierdewereld.be. Hier vindt u ook de digitale versie van de brochure 'Dialoog werkt!'. Een gedrukt exemplaar kunt u aanvragen bij de medestandersgroep ATD Vierde Wereld Brugge, via Jo Dhaenens: jodhaenens@telenet.be - 050/674234.

‘Ik ben open gebloeid’

Het Huis van de Kennis is het creatieve centrum van ATD Vierde Wereld in Brussel. Monique Demat animeerde er 22 jaar lang een atelier voor beeldende kunst. Samen met enkele deelnemers blikt ze terug.

De eerste stap is moeilijk

‘Een groep van vijftien mensen, dat kan ik aan. Dat ben ik gewoon in het onderwijs.’ Zo dacht Monique toen ze toezegde om een creatief atelier op te starten in het Huis van de Kennis. Maar die eerste keer kwam er maar één persoon. Voor Monique werd het ineens duidelijk dat ze niet zomaar op haar ervaring kon steunen en dat ze heel anders te werk moest gaan.

‘Het was een avontuur’, zegt ze nu, ‘want ik kende het milieu niet waar ik terecht kwam.’ Ze was voordien tijdens vakanties mee de straat op gegaan om met kinderen te werken. Toen ze gevraagd werd om een atelier op te starten voor volwassenen was het voor haar vanzelfsprekend om ja te zeggen: ‘Omdat het creatieve een groot deel van mijn leven uitmaakt en me zoveel voldoening geeft vond ik dat mensen die achtergesteld werden en moeilijkheden kenden ook het recht hadden dat te ervaren.’

Monique: ‘We zijn op twee sporen begonnen. Mijn collega ging mensen uitnodigen die ze kende. En ik ging aan huis bij een mevrouw die in de Marollen woonde. Later kwam deze mevrouw regelmatig naar het atelier in het Huis van de Kennis. Nieuwe mensen gingen we altijd ophalen. Daarna kwamen ze spontaan maar de eerste stap is moeilijk.’

Tijd en vertrouwen

‘Als wij elke dag van de week het huis open houden en een groot bord uithangen dat het gratis is, zelfs dan zullen de armste gezinnen niet meedoen’ zegt Fred, vrijwilliger. ‘Eerst moet er gewerkt worden aan een sfeer van vertrouwen. Dat vraagt veel tijd. Maar ook dat volstaat niet, want de dringende noden van elke dag gaan voor. Het is heel moeilijk om regelmaat te krijgen in het contact. Concreet betekent het dat wij er niet negatief over oordelen

als iemand acht dagen lang niet opdaagt voor de ateliers, of een maand of zelfs nog langer. Dat wij de onregelmatigheid van zeer arme mensen respecteren, dat zijn we onszelf verplicht als we met hen vooruit willen.’ Jean-Luc vertelt zijn ervaring: ‘Ik zat met mijn ouders in een café. Françoise en Phil, de vrijwilligers van toen, vertelden over het Huis van de Kennis. Op een goeie dag ging ik naar een atelier in de Marollen en ontdekte ik de dynamiek van de straatateliers. Daarna wilde ik ook weten wat zich binnen afspeelde en zo leerde ik

Momenten van magische stilte.

Monique kennen en het creatief atelier. Het geeft me veel rust. Op de een of andere manier kan ik er mijn rugzak leegmaken zonder angst voor confrontatie of kritiek. Je krijgt natuurlijk wel kritiek maar dat is meestal opbouwend. Ik ben open gebloeid

Aandurven om zich uit te drukken.

en kan ook andere ambities toelaten in plaats van opgesloten te blijven in mezelf. En ergens heeft het me ook een beetje stabiliteit gegeven’.

Collages

‘Het eerste wat ik gedaan heb toen ik hier kwam?’ Emanuele herinnert het zich nog. ‘Monique vroeg me of ik graag tekende en ik heb haar geantwoord dat ik het niet goed wist. Toen zei ze me: waarom zou je geen collage maken? Het eerste wat ik dus gemaakt heb is een collage. Ik ervaar het Huis van de Kennis als een gezin. Je kan je aan hen toevertrouwen, je weet dat je niet zal vernederd worden. Ik ben daar ontvangen alsof ik er al lang thuis was. Zoveel vragen hebben ze me niet gesteld. Eerst hebben ze gewacht tot ik me een beetje beter in mijn sas voelde en daarna heel stilletjes geprobeerd om met mij kennis te maken, maar ze hebben mij daar al de tijd voor gelaten. We zijn zelf verbaasd over wat we allemaal kunnen.

‘Verbaasd over wat we allemaal kunnen’

hoeveel mooie dingen er waren die ik nooit gezien had, mooie dingen die je raken. Ik besepte dat ik veel had in te halen. Weet je, je kan het ene moment lachen en vijf minuten later je brievenbus openmaken en vernemen dat je gas en elektriciteit wordt afgesloten, dat je buitengezet wordt. Dat is hard. Je moet het maar aan kunnen. Dan heb je geen zin om allerlei dingen te doen, om te gaan tekenen. Je moet in de stemming zijn.’

Kunstacademie

Twee jaar kwam Ines naar het atelier. Toen zei Monique haar: ‘Ik denk dat je in staat bent om naar de kunstacademie te gaan.’ Ines raakte in paniek: ‘De wereld zag er daar helemaal anders uit. Ook daar werd getekend maar niet zoals hier waar we wisten dat over ons niet zou geoordeeld worden. Ik vond dus dat de kunstacademie niet mijn plaats was. Zo oordeelde ik over mezelf. Maar op het einde van het jaar,

Ook ik stond ervan te kijken, toen ik de tekeningen zag die ik gemaakt had.’

Wat ik miste

‘Ik wist niet wat het was maar ik had een hele periode het gevoel dat ik iets miste,’ zegt Yvette. ‘Toen ik eens mee op stap ging, een museum bezocht, een kerk binnen ging om rond te kijken, realiseerde ik me

bij de opendeurdag, zijn we toch met enkelen samen met Monique de kunstacademie binnengestapt om een idee te hebben. Je kon kiezen tussen meerdere richtingen en een leraar vroeg me: waarom kom je hier niet tekenen? Ik zei: dat is onmogelijk. En toch heb ik vóór de vakantie ingeschreven, maar ik was er ziek van. En toen ik die twee grote poorten zag, en ik ze openduwde, heb ik gedacht: maar wat kom ik hier toch doen? En ik zag al die leerlingen, ik voelde mij niet op mijn gemak. En je zag dat al die leerlingen wel op hun gemak waren. Ik durfde geen vragen stellen en piepte niet omdat ik schrik had dat ik me belachelijk zou maken.

Zo heeft het een hele tijd geduurd, ik dacht: je moet het proberen, volhouden, na heel wat tijd heb ik uiteindelijk dan toch ontdekt wat ik wou. Toch is de kunstacademie inderdaad iets vreselijks.

Anders kan ik het niet zeggen. Ik wil geen kritiek spuwen maar veel mensen zijn chiquer, en dat is het probleem, je vraagt je af: ben ik hier wel op mijn plaats, heb ik wel het recht om er te zijn, enfin, duizend van die vragen dringen zich op.’

Schoonheid en creativiteit zijn van levensbelang

‘Cultuur als wapen tegen armoede en uitsluiting’ is binnen ATD Vierde Wereld sinds jaar en dag een belangrijk uitgangspunt, geïntroduceerd door oprichter en inspirator Joseph Wresinski.

Al in het daklozenkamp in Noisy-le-Grand bij Parijs, waar de beweging meer dan een halve eeuw geleden ontstond, werden snel een bibliotheek en creatieve ateliers gestart. Mensen in de gelegenheid stellen zich uit te drukken en te scheppen is effectiever in de strijd tegen armoede en uitsluiting dan het uitdelen van geld en goed.

Het is heel terecht om te streven naar verandering van de maatschappij en daarbij de Rechten van de Mens als basis te nemen, maar volgens Jeanpierre Beyeler, volontair van ATD, volstaat dit niet. ‘Een deel van het werk bestaat erin dat elk individu in zichzelf het gereedschap kan vinden om vooruit te gaan, ook midden in de chaos.’

Iemand die opstaat

Monique, die het creatief atelier begeleidde: ‘Ik werd beschouwd als iemand die wel een en ander wist en dat in alle vriendschap meedeelde. Zo ontstaan sterke banden.

In zichzelf het gereedschap vinden om vooruit te gaan.

Telkens als ik zag dat iemand er voor de eerste keer in geslaagd was echt iets goeds te maken, dat zelf graag zag en ermee opstond om het aan de muur te hangen, zei ik: daar heb je nu iemand die opstaat en zich realiseert iemand te zijn! Dat mensen zo hun kans grepen was me een heel succes.’

‘Het atelier is voor mij altijd een plaats van creativiteit geweest’ zegt Cécile Van de Putte die 20 jaar in het Huis van de Kennis werkte. ‘Een plaats waar openheid mogelijk wordt naar zichzelf, naar anderen, naar de wereld. Ik beleefde het als een eiland van vrijheid waar mensen zich leren uitdrukken, stap voor stap. Eerst

aandurven om zich uit te drukken, want het is nooit op voorhand gewonnen. En soms, dat is waar, ging het er luidruchtig aan toe of waren er discussies maar er waren ook momenten van magische stilte. Je voelt dat er iets in de lucht hangt, het is moeilijk te beschrijven. Een stilte, zwanger van creativiteit en concentratie. Juist dan denk ik dat de inspiratie opborrelt. Dan maken mensen mooie dingen en zijn ze ook dicht bij zichzelf en bij het mooie dat ze in zich hebben.’

Artikel vertaald uit het Frans en bewerkt door Marie-Thérèse Poppe en Jos Delisse.

Foto's : Huis van de Kennis, Brussel-Molenbeek.

Ook jouw ongeziene inzet verandert de maatschappij

Er is veel *ongeziene inzet* in de strijd tegen armoede.

Tijdens een nationale bijeenkomst op zaterdag 23 juni 2012* willen we met elkaar uitwisselen over ons engagement in de strijd tegen armoede.

'Ik ben al sinds 1987 bij de Beweging. Ook ik wil mijn steentje bijdragen. Ik bracht al andere mensen mee naar de bijeenkomsten, zo ontmoetten zij weer anderen die ook armoede en uitsluiting weigerden. Het is belangrijk om met anderen samen te zijn. Samen ben je sterk.'
'Mijn inzet wordt gedragen door een groot verlangen naar rechtvaardigheid en een waardig leven voor iedereen. Via onze plaatselijke ATD Vierde Wereldgroep wil ik mij vooral inzetten om mensen van het beleid op te roepen om te luisteren naar mensen in armoede en vanuit dat luis-

teren beslissingen te nemen die uitsluiting tegengaan.'
'Als mensen op mijn werk negatief spreken over arme mensen, vertel ik over hun problemen maar vooral geef ik voorbeelden van hun inzet en strijd. Zo hoop ik dat mijn collega's geen of minder kritiek spuien op mensen in armoede.'

Onze inzet beïnvloedt de maatschappij, de mensen met wie we dagelijks omgaan op ons werk, in onze vrienden- en familiekring, in de buurt, in het verenigingsleven, in de gemeente of stad. Stap voor stap dragen wij eraan bij dat de arm-

sten erkend worden als volwaardige burgers.

Inspireren

Vanuit de Beweging ATD Vierde Wereld willen we deze engagementen van

mensen die al dan niet zelf in armoede leven ondersteunen door hun inzet te erkennen en te bekrachtigen.

Wat jij doet maakt een verschil en dit bekend maken kan anderen oproepen en inspireren om zich eveneens te engageren.

Tijdens de nationale bijeenkomst is het thema "Onze inzet begrijpen en doen begrijpen". Deze ontmoeting is voor leden van de Beweging, maar ook voor vrienden of partners van ATD Vierde Wereld.

Je kan nu al aan deze dynamiek deelnemen door te schrijven over jouw engagement, door anderen te ondersteunen om hun engagement op te schrijven.

Richtvragen zijn : wat was de vonk die aan de basis lag van jouw inzet, waarom blijf je je inzetten, wat boeit je in dit engagement, wat baart je zorgen?

Graag vóór 20 maart 2012 sturen naar Werkgroep 'Ongeziene inzet' ATD Vierde Wereld België, Victor Jacobs-laan 12, 1040 Brussel. Of mailen naar medestander@atd-vierdewereld.be met vermelding 'ongeziene inzet'.

Isabelle Maes

Ieders bijdrage is nodig om de wereld te veranderen. Tijdens een congres van ATD Vierde Wereld in 2011 in Frankrijk stond dit thema centraal.

* Meer informatie: zie www.atd-vierdewereld.be >> 'Uw inzet'.

De vraag is niet of we willen samenleven maar 'hoe willen we samenleven?'

'Bruggen bouwen tussen mensen van verschillende culturen'
was het thema van de volksuniversiteit in het najaar 2011.

Praten of laten ontploffen

In de wijk, de woonblok, op de tram, als burens, in het inlooptruut: mensen in armoede en bewoners van sociale wooncomplexen ondervinden vaak als eerste de maatschappelijke veranderingen. Ze kunnen zich niet verschuilen achter hoge heggen of in ruime huizen. De multiculturele samenleving is 'de samenleving van elke dag.'

De Antwerpse groep De Doorzetters ging in de lente een dialoog aan met zichzelf en met een groep van allochtone mensen in armoede. Conclusie van hun traject 'burens zoals we ze (niet) kennen': 'Het is goed dat we over de verschillende culturen spreken. Iets doen met de spanningen en de ergernis is beter dan ze te laten ontploffen. Dus praten we erover.' De groep stelde het thema voor in de volksuniversiteit van september.

De sociale ladder

'In de maatschappij bestaat een sociale ladder van steeds hoger klimmen. Het risico is dat mensen aan de onderkant van de ladder als concurrenten tegen mekaar worden uitgespeeld.' Elke Vandepierre van het vormingscentrum Motief bracht deze stelling in. De volksuniversiteiten gingen daarop verder. 'In beschutte werkplaatsen komen mensen die het tempo aankunnen te staan tegenover mensen die het niet aankunnen.'

Ook het wachten op een woning of het aanschuiven bij de voedselbank geeft spanningen. 'Het probleem is niet dat de allochtoon iets krijgt, maar dat de voorraad zodanig klein is dat veel mensen van hier de boot mislopen,' zeiden ze in Oostende.

En wat de misgelopen woning betreft: 'Eigenlijk een tegenstelling die geen tegenstelling is. Een gezin met kinderen krijgt voorrang voor een woning. Terwijl een alleenstaande naar achter op de lijst verschuift.' Maar een gepaste woning is bij allen even urgent, bij Belgen, nieuwe Belgen, buitenlanders, erkende vluchtelingen. Jaren wachten weegt.

Bruggenbouwers in stilte

'Als we die sociale ladder nu plat leggen, dan hebben we een brug tussen die verschillende groepen van mensen in armoede.' In de voorbereiding stonden vele ervaringen van deze bruggenbouwers. 'Via de kinderen is het contact gemakkelijker,' zeiden velen. Als gast deelnemen aan het offerfeest, een moskee bezoeken, een voorzichtig gesprek op de tram of een multicultureel feest of vrouwendag; vooral door contact te zoeken en dit vol te houden bouw je bruggen.

Werken rond troeven en drempels van de sociale ladder.

'Je wordt ergens op de ladder geboren, je valt niet uit de lucht.'

In de inleiding van haar Jaarboek 2011 Armoede en Sociale uitsluiting, schrijft centrum OaSeS van de universiteit Antwerpen* 'Volgens Kind en Gezin heeft vrijwel de helft van de kinderen die in arme gezinnen opgroeien, buitenlandse wortels. (...) De dreiging van een nieuwe generatie 'generatiearmen' is dan ook reëel.' Zoals een militant uit Antwerpen schreef: 'Als mensen onder het niveau van menselijke waardigheid komen, dan moeten we in actie schieten. Los van de huidskleur.' Laten we daarbij vooral luisteren naar de stille bruggenbouwers in de vele wijken.

Katia Mercelis

* Info: www.ua.ac.be/OASES

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT VAN DE VIERDE WERELD

Plaats van dialoog met mensen in armoede. Op uitnodiging.

Dinsdag 28 februari,

- Regionale Volksuniversiteit in Antwerpen
- Regionale Volksuniversiteit in Oostende

Zondag 4 en maandag 5 maart, Europese Volksuniversiteit in Brussel. Delegaties.

Zaterdag 24 maart, Nationale Volksuniversiteit in Brussel.

FILM

'Joseph, de rebel – van wanhoop tot verzet'

Willebroek – **donderdag 12 april** Gent – **zondag 22 april** (in samenwerking met BMLIK)

Voor nadere info en meer plaatsen en data: www.atd-vierdewereld.be.

MAAK KENNIS MET ATD VIERDE WERELD

Op **zaterdag 21 april** om 11 uur. Ons leren kennen doe je het best door ons te ontmoeten! Breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep. Meld je aan via ons secretariaat. Zie ook het artikel op onze website. Waar? Vierdewereldhuis, Victor Jacobslaan 12, 1040 Brussel

Lid worden van ATD Vierde Wereld ?

Elke mens is evenveel waard, welke plaats hij ook heeft in de samenleving. De onrechtvaardigheid, vernedering, schaamte, machteloosheid, uitsluiting, die mensen in grote armoede doorstaan, kunnen we niet aanvaarden.

In de overtuiging dat ieders inspanning nodig is, spreekt de beweging ATD Vierde Wereld overall mensen aan om bondgenoten te worden en partnerschappen te ontwikkelen op alle

CEREMONIE STRAATDODEN BRUSSEL

Op **woensdag 14 maart** om 11 uur in het Stadhuis van Brussel.

KENNISVOORMIDDAGEN

'Vanuit ervaring via inzicht tot inzet' verdiepen actieve leden zich met een gastspreker in een actueel thema.

Dit jaar nog op **21 april**. Vierdewereldhuis. 10 uur.

NATIONALE GEZINS DAG

In Oostende aan zee op **zondag 6 mei**. Voor jong en oud.

20 KILOMETER DOOR BRUSSEL

Op **zondag 27 mei** vanaf 10 uur in het Jubelpark. ATD Vierde Wereld doet mee met een equipe van zo'n 300 lopers ! Supporters welkom.

VORMINGSREIS

Naar het internationaal centrum van ATD Vierde Wereld nabij Parijs.

26-28 mei 2012. Georganiseerd vanuit Willebroek, met leden van de Volksuniversiteit. Op uitnodiging

MEDESTANDERSHELTER

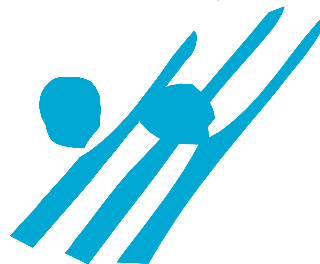
Elke **eerste donderdag van de maand** van 17u tot 20u. Onze deuren en telefoonlijnen staan open. Breng zelf je picknick mee, wij zorgen voor soep. Vierdewereldhuis.

ACTUELE INFORMATIE: zie www.atd-vierdewereld.be.

VIERDEWERELDBLAD

Uitgave van de Beweging ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be

Verantwoordelijk uitgever:
Herman Van Breen, zelfde adres

Voor giften en lidmaatschap kunt u storten op rek.nr.: 000-0745336-85 (IBAN: BE89 0000 7453 3685). Giften van 40 euro of meer per jaar zijn aftrekbaar van de belastingen. Een fiscaal attest wordt in februari afgeleverd.

ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en ondertekende haar ethische code. Op www.atd-vierdewereld.be vindt u meer informatie over hoe u ons (financieel) kunt steunen en/of lid kunt worden.

Lid van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, een niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor armoedebestrijding. Ze is niet gebonden aan een geloofsovertuiging, levensbeschouwing of politieke stroming. Het belangrijkste doel is: de armoede bestrijden met de armsten zelf en vanuit hun ervaringen en kennis. De acties zijn gericht op de eerbiediging van ieders waardigheid en mensenrechten: een duurzame basis voor de uitroeiing van grote armoede.

Overschrijven op rekeningnummer IBAN : BE89 00007453 3685 met vermelding van "lidmaatschap".

In bijlage vindt u een voorge-drukt overschrijvingsformulier. Door het lidmaatschap te betalen onderschrijft u de uitgangspunten van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld en (her)bevestigt u uw steun. U ontvangt een lidmaatschapskaart.